

מ"ח 59918-02-25 - מנחם חיים נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

מ"ח 59918-02-25

לפני: כבוד השופט נעם סולברג

המבקש: מנחם חיים
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשה לקיום משפט חוזר לפי סעיף 31(א) לחוק
בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984
בשם המבקש:

החלטה

1. בקשה לקיום משפט חוזר, לפי סעיף 31(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט).

2. ביום 12.3.2024, הרשיע בית משפט המחוזי בחיפה את המבקש בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329א(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. זאת, בעקבות אירוע שבמסגרתו ארב המבקש לקורבן העבירה בחדר המדרגות של בניין מגוריה, וכשזו שבה לביתה - זינק לעברה, ועודה בגבה אליו, תקף אותה באלימות ואף הטיח את ראשה בחזקה בקיר ובמדרגות הבניין, עד אשר איבדה את הכרתה.

3. על רקע זה, ביום 6.6.2024, גזר בית המשפט המחוזי על המבקש 4 שנות מאסר לריצוי בפועל, ולצדן עונשים נלווים (ת"פ 4578-10-22). על גזר הדין הוגשו ערעורים הדדיים: המדינה הלינה על קולת העונש; המבקש - על חומרתו (עפ"ג 12367-09-24; עפ"ג 17967-09-24) ערעור המבקש - נדחה, ולעומתו ערעור המדינה - התקבל, כך שעונשו של המבקש הועמד על 5 שנות מאסר לריצוי בפועל. יתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם.

4. ביום 24.2.2025, הגיש המבקש את הבקשה שלפני, לקיום משפט חוזר. לטענת המבקש, עניינו נופל לגדרי סעיף 31(א)(4) לחוק בתי המשפט, בשל חשש ממשי לעיוות דין, כמו גם לגדרי סעיף

31(א)(2) לאותו חוק, בשל ראיות חדשות אשר עשויות לשנות את תוצאות המשפט לטובתו.

5. דין הבקשה להידחות. כידוע, הליך של משפט חוזר לא נועד לשמש כערכאת ערעור נוספת. מדובר בהליך חריג, יחודי, בקשות לקיומו תתקבלנה בצמצום, רק מקום בו הונח בסיס מוצק לחשש שמא עסקינן בהרשעת שווא (ראו: מ"ח 7929/96 קוזלי נ' מדינת ישראל, פ"ד נג(1) 529, 558-560 (1999); מ"ח 5780/24 מנחם נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (6.8.2024)). איני סבור כי עלה בידי המבקש לצלוח משוכה רמה זו אשר ניצבת בדרכו; הרחק מכך.

6. בבקשתו, שב המבקש על טענותיו באשר למחדלי חקירה. לדבריו, לא נבחנו אפיקי חקירה אחרים; לא נפרק ונתפס מכשיר הטלפון הנייד של קורבן העבירה; לא נבדקה כנדרש השאלה אם היו מצלמות אבטחה במקום ההתרחשות, עקב רשלנות; ולא נבחנה גם שאלת שכרותו של המבקש במועד האירוע. אלא שטענותיו אלה של המבקש נדונו, באריכות, במסגרת ההליך הפלילי - ונדחו כולן. מדובר אפוא בטענות ערעוריות מובהקות, שלא עבורן נתקן הליך המשפט החוזר, ושמוחקות מרחק רב מתחומם של אותם 'מקרים נדירים', אשר בהם מתעורר חשש ממשי לעיוות דין, וקמה הצדקה לקיום משפט חוזר.

7. זאת ועוד, הלכה היא, כי ראיות המוגשות בהתבסס על 'עילת הראיות החדשות', אשר מעוגנת בסעיף 32(א)(2) לחוק בתי המשפט, "נדרשות להיות חדשות באופן מהותי [...] אין מדובר בראיות אשר ניתן היה להגישן בהליכים הקודמים, ומובאות אך בשלב זה כ'מקצה שיפורים'" (מ"ח 5210/22 בדארנה נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (10.8.2022)). כמו כן, על בעל דין המנסה להיבנות מעילה זו מוטל נטל כבד במיוחד - עליו להוכיח כי הראיות שברשותו אמינות לכאורה, ובעלות משקל סגולי שעשוי להביא לשינוי תוצאת המשפט (מ"ח 7248/23 בלום נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (22.11.2023)). דא עקא, עסקינן בראיות שלא הוצג כל הסבר לאי-הצגתן כבר במשפט עצמו, ואיני מוצא בהן גם את המשקל הסגולי שעשוי להביא לשינוי תוצאות המשפט. כך, בפרט, מאחר שאין בבקשה כל התמודדות עם שלל ראיות נוספות שעליהן התבססה הכרעת הדין של בית המשפט המחוזי - סרטוני מצלמות אבטחה באזור האירוע, ממצא דנ"א של הנאשם בזירה, קיומו של מניע ועוד.

אשר על כן, הבקשה - נדחית.

ניתנה היום, כ"ו אדר תשפ"ה (26 מרץ 2025).

נעם סולברג
שופט